

Doodziek en springlevend

Doodziek en springlevend

Koen Help!!!

Roos Boum

Doodziek en Springlevend,

Koen Help

Schrijver: Roos Boum

Coverontwerp: RB

ISBN: 9789464488975

© Roos Boum

**Voor het kind in mij
en
voor hen die geen kind (hebben) mogen zijn**

1 Pieke

Pieke rent hijgend het huis binnen. Kwaad mikt ze haar rugzak onder de kapstok.

Haar moeder komt uit de keuken. 'Waar ben jij geweest? Waarom ben je zo laat uit school? Je bent veel te laat! Papa en ik moeten zo weg', zegt ze nijdig.

Pieke geeft eerst geen antwoord. Ze is zó boos op haar moeder. Maar dan kan ze zich niet meer inhouden en schreeuwt woedend: 'Ik word niet geopereerd!'

Haar moeder blijft heel rustig en zegt: 'Punt één: er wordt hier in huis niet geschreeuwd. Punt twee: hoe kom je erbij, dat jij niet geopereerd wordt? Punt drie: morgen moeten we om acht uur in het ziekenhuis zijn, en dat weet je best.'

'Niet waar!' gilt Pieke.

'Naar je kamer. NU!' zegt Piekes moeder nu ook heel boos.

Kwaad stampt Pieke de trap op naar haar kamer. Ze weet dat ze morgen niet geopereerd zal worden. Ze vraagt zich van alles af. Wie zal er met haar ouders gaan praten? Zal haar moeder nog bozer op haar worden? Zal het eindelijk normaal worden hier thuis? Pieke overdenkt alles nog eens. In de twee weken sinds Koens verjaardag is er zoveel gebeurd.

2 Twee weken eerder

'Ha, ha, ha', lacht Koen. 'Er zit slagroom op je wang.' Hij wijst met zijn vork vol taart.

Pieke wrijft met haar mouw langs haar gezicht.

'Nee, andere kant, suffie.'

'O, pas op je vork, er valt...' begint Pieke giechelend.

Te laat. Een grote klodder gebak valt op Koens afgeknipte spijkerbroek. Met zijn vork wil hij het er vanaf schrapen. Het eigenwijze stukje schuift steeds verder richting zijn blote knie. Net een slak die een groot slijmspoor achterlaat. Koen heeft niet door dat hij zijn bord scheef houdt. Langzaam glijdt zijn stukje taart weg. Het is al bijna over

de bloemetjesrand van het bord.

'Iiiiiii, je bord!' gilt Pieke.

Te laat. Alweer. Flats! Het verjaardagstaartje ligt op de plavuizen. Helemaal uit elkaar gespat. De slagroomspetters zitten op de poten van de keukenstoel.

Bas, de grote, harige hond van Koen, hoort de kinderen lachen. Hij komt aanrennen. Meteen ruikt zijn zwarte dropneus het lekkers. Met zijn lange tong slobbert hij de grond af.

'Is de vloer gelijk gedweild', zegt Koen en hij krijgt ook de slappe lach. Dan voelt hij wat warmes op zijn knie. Bas is de slagroom aan het aflikken!

Pieke plast zowat in haar broek. Het gebeurt bijna nooit dat ze zo'n lol heeft. Dat ze zo moet lachen, komt omdat ze zenuwachtig is. Eigenlijk mag ze hier niet zijn. Haar moeder vindt het niet goed dat ze bij anderen gaat spelen. Meestal zegt ze dat het te vermoeiend is. Pieke mag zelfs niet naar Koens feestje, dat hij morgen in de dierentuin geeft. Als troost had Koen gevraagd of ze uit school meeging naar zijn huis om gebak te eten.

Voor ze het wist, had ze ja gezegd. Ze vond het heel spannend om iets te doen wat haar moeder heeft verboden. Toen ze eenmaal bij Koen was, heeft ze gezegd dat ze toch maar naar huis ging. Maar Koen wilde dat niet en vroeg aan zijn moeder of zij Piekes mama wilde bellen. Koens moeder heeft toen afgesproken dat Pieke mag blijven eten! Bas heeft inmiddels alles schoongelikt.

'Wil je mijn cadeaus zien?' vraagt Koen, nog nahikkend van de lach. Pieke knikt. Boven op zijn kamer ploffen ze op een oude, leren bank. Pieke kijkt rond. Overal hangen striptekeningen die Koen zelf gemaakt heeft. Hij kan hartstikke goed tekenen. Aan het plafond hangen blauwe ballonnen voor zijn verjaardag.

Pieke pakt zijn nieuwe smartphone aan. Knalblauw met felgeel.

'Ik heb een hartstikke makkelijk nummer. Ik zet het wel in je phone', zegt Koen.

'Ik heb geen phone meer', zegt Pieke.

'Dude? Waarom niet?' Verbaasd trekt Koen zijn wenkbrauwen op en schrijft zijn nummer op een papiertje en geeft het aan haar.

Pieke stopt het in haar rugzak. 'Ik belde te veel en toen was mijn zakgeld op. En nu mag ik er geen een meer.'

Koen haalt zijn schouders op en laat een nieuw blauw skateboard zien.

'Blauw vind ik het mooist.'

'Ik heb heel veel oranje dingen. Bijvoorbeeld een knaloranje jas. Dat heeft niemand', zegt Pieke.